

ที่ พร ๐๐๓๓.๒ / ๙๔๗๖

ศาลากลางจังหวัดแพร่
ถนนไชยบูรณ์ พร ๕๔๐๐๐

๓๐ กันยายน ๒๕๕๒

เรื่อง แนวทางการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช.ซึ่งมีความผิด
เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแพร่ และนายกเทศมนตรีเมืองแพร่
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๑๖ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน
๒๕๕๒ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยจังหวัดได้รับแจ้งจากสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ต. ว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา
ได้มีความเห็นเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินการทางวินัยพนักงานเทศบาล กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมี
ความผิดที่มิใช่การกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติ สำหรับอำเภอแจ้งให้เทศบาลและองค์การบริหารส่วนทابล
ในเขตพื้นที่ทราบและถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ
 (นายไชยศดิ อมรรัตน์)
 รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
 ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
กลุ่มงานมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
โทรศัพท์.๐-๕๔๕๓-๔๑๑๙ ต่อ ๒๐๒ ส่ง Fax. ต่อ ๒๐๗

ที่ นกฯ ๐๘๐๙.๔/ ๒ ๑๒

สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด.
ถนนพหลโยธิน แขวงจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐

๑๒ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง แนวทางการดำเนินการทางวิธีพนักงานส่วนท้องถิ่นกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด

เรียน ประธาน ก.จ.จ., ก.ท.จ. ก.อ.บ.ด. จังหวัด ทุกจังหวัด และประธาน ก.เมืองพัทยา

ข้อสั่ง ๑. หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท., ก.อ.บ.ด. ที่ นกฯ ๐๘๐๙.๔/ ๒๐๖๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖
๒. หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด. ที่ นกฯ ๐๘๐๙.๔/ ๔๔ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๖

สังที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องสร้างที่ ๗๘๙/๒๕๖๖ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่สำนักงาน ก.จ., ก.ท., ก.อ.บ.ด. ได้มีหนังสือถึงปลัดกระทรวง ก.จ., ก.ท., ก.อ.บ.ด. จังหวัด ทุกจังหวัด และประธาน ก.เมืองพัทยา เพื่อแจ้งให้ทางค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือปฏิบัติตามดังต่อไปนี้
๑. หนังสือ ๒๕๖๖ สรุปความว่า เมื่อพิจารณาคดีทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำชี้มูลความผิดทางวินัยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาลงโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูล และต่อมาศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขคดีที่ อ. ๑๐๘๙/๒๕๖๖ สรุปได้ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจในการตัดสินใจลงโทษ และชี้มูลความผิดทางวินัยเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่องานที่ราชการ ที่ ๑ ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด. ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๖ ได้ให้การณ์ประเด็นคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขคดีที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๖๖ แล้วมีมติให้หารือแนวทางปฏิบัติไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกา พร้อมทั้งได้มีหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท., และ ก.อ.บ.ด. ที่ นกฯ ๐๘๐๙.๔/ ๔๔ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ แจ้ง ก.จ.จ., ก.ท.จ. และ ก.อ.บ.ด. จังหวัด ทุกจังหวัด ว่าเมื่อห้ามไม่เผยแพร่ทางปฏิบัติเป็นอย่างอื่น การพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูล จึงยังต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๒ และเมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นเป็นประการใดจะแจ้งให้ถือปฏิบัติต่อไป ด้วยความชอบด้วยด้วยด้านนี้

สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด. ขอเรียนว่า คณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นเทียบกับแนวทางการดำเนินการทางวินัยพนักงานเทศบาล กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดที่มีใช้การกระทำความผิดฐานทุจริตต่องานที่ราชการ ตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาม (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๑ และคณะที่ ๒) เรื่องสร้างที่ ๗๘๙/๒๕๖๖ โดย ก.ท. ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด. ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๖ ได้พิจารณาและมีมติให้แจ้งความเห็นชอบคณะกรรมการกฤษฎีกาม เรื่องสร้างที่ ๗๘๙/๒๕๖๖ ให้ ก.จ.จ., ก.ท.จ. และ ก.อ.บ.ด. จังหวัด ทุกจังหวัดทราบ เพื่อปฏิบัติตามความเห็นดังนี้
๑. คณะกรรมการกฤษฎีกาม ต้องกล่าว ความเห็นดังนี้ ให้ถือปฏิบัติตามหนังสือ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ รวมถึงยกเลิกหนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท., ก.อ.บ.ด. ที่ นกฯ ๐๘๐๙.๔/ ๒๐๖๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖ และหนังสือ

/สำนักงาน...

สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด. ที่มา ๐๘๐๘๖๗/๔ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๘ เมื่อจากมีเนื้อหาไม่สอดคล้องกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเรื่องที่ ๗๔๔/๖๔๖๒ หั้น์ สามารถทราบในลักษณะบันทึกสำเนาผลงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตั้งแต่ว่าได้ที่ QR CODE ท้ายหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความยินดีก็อ

(นายสันติชัย อัมลงษ์)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เด็กนุภาพ ภ.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
กลุ่มงานมาตรฐานวิปโยคบุคคลส่วนท้องถิ่น

โทร. ๐ ๒๒๔๒ ๘๐๐๐ ต่อ ๓๓๓๓

โทรสาร ๐ ๒๒๔๒ ๘๘๗๗

ผู้ประสานงาน นางสาวธีรัชดา แสงอรุณ ๐๘๑ ๘๘๐๘๑๗๙๓

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดบริการสาธารณะตามมาตรฐานเมืองกรุงร้อยลักษณ์ ๗๐ ให้อ่ายงที่ได้
เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ภายในปี ๒๕๖๘

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการการประปา
เรื่อง การดำเนินมาตรการร่วมกับหน่วยงานท้องถิ่น ในการป้องกันภัยธรรมชาติ ปี พ.ศ.
๒๕๖๔ จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำพูน จังหวัดลำปาง จังหวัดอุตรดิตถ์

ก. กรณีที่ส่งเสริมการบริการของพื้นที่เป็นไปตามที่ต้องการ แต่ไม่สามารถดำเนินการได้ตามที่ต้องการ
๖๒. รับทราบและดูแลเรื่องที่สำคัญทางด้านความหลากหลายในการออกแบบภูมิทัศน์ รวมทั้งความต้องการของผู้คน
๙. เมืองที่๑๒ บ้านท่าทราย หมู่ที่๑๗ ตำบลท่าทราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย
๑๐. จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย
๑๑. สำนักงานเขตเทศบาลท่าทราย ถนนสุขุมวิท ๔๕ แขวงท่าทราย เขตท่าทราย กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

๔. ในการบริหารความก่อเสื่อมทางเคมีทางดินและทางน้ำที่มีผลกระทบต่อการเกษตรในประเทศไทย ให้ดำเนินการตามที่ได้ระบุไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ แต่ห้ามนำสารเคมีที่เป็นภัยต่อสิ่งแวดล้อม มนุษย์ สัตว์ หรือพืช ไปใช้ในดิน น้ำ หรืออากาศ ไม่ว่าจะด้วยวิธีใดๆ ก็ตาม ให้ดำเนินการตามที่ได้ระบุไว้ในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้

เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารที่มีความต้องการในการประเมินภาระทางภาษีที่มากขึ้น แต่ในปัจจุบัน
เป็นพิธีกรรมที่มีความซับซ้อนและต้องใช้เวลาอย่างมาก เพื่อหาผลลัพธ์ ซึ่งต้องใช้เวลาอย่างมากในการดำเนินการ
โดยกระบวนการนี้ จึงเป็นภาระที่ใหญ่ ดังนั้น จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับ
ภาระทางภาษีที่เปลี่ยนไป ดังนั้น จึงมีความต้องการที่จะให้เกิดการร่วมมือของ
ผู้ประกอบการและภาครัฐในการดำเนินการ ซึ่งจะช่วยให้การประเมินภาระทางภาษีมีประสิทธิภาพขึ้น

๓. คุณภาพรวมการออกหน้างานตามที่ตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๖๒ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๖๓ ของ ก.ก.๑
๔. ภารกิจของ ก.ก.๑ ที่ตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๖๒ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๖๓ ของ ก.ก.๑
๕. แนวทางในการดำเนินการต่อไป/ต่อไปนี้ ดังนี้ ๑. ควรดำเนินการต่อไปในส่วนของการดำเนินการที่ได้รับการอนุมัติ
๖. ประทับชื่อผู้ว่าฯ กรณีมีการทราบข่าวที่ควรปฏิรูปทางราชการเป็นอย่างไร

ชุมชนบุญวัฒนาการปฏิรักษาและพัฒนาปรามภัยทุกเชิง ที่ต้องมีความร่วมมือและการสนับสนุนจากทุกภาคส่วน ไม่ใช่ความรับผิดชอบของแต่ละบุคคล ในการดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน ให้เกิดความสุขและเป็นอย่างยั่งยืน

โดยไปศึกษาเรื่องการวางแผนการทางการเมืองของชาติในอดีต ประเทศญี่ปุ่นที่มีแผนการทางการเมืองอย่างลับๆ ซ่อนๆ ที่ทำให้เกิดภัยคุกคามต่อประเทศไทย จึงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ในการดำเนินการทางการเมืองของประเทศไทย จึงต้องมีการศึกษาเรื่องการวางแผนการทางการเมืองอย่างลับๆ ซ่อนๆ ของชาติอื่นๆ ที่เคยมีมาแล้ว จึงจะสามารถนำไปใช้ในการวางแผนการทางการเมืองของประเทศไทยได้

กิจกรรมการก่อจลาจล (ที่มาศูนย์ความปลอดภัยฯ และศูนย์ฯ) ได้พิจารณา
ร่องรอยของการปะทะเหตุการณ์ความไม่สงบ ในวันที่ 15 มกราคม 2562 ทาง กองบังคับการป่าไม้ จังหวัดเชียงใหม่ ดำเนินการป่าไม้ จังหวัดเชียงใหม่ ให้ทราบ
ห้องเรียน ผู้อำนวยการภาคที่๑๕ นางสุจิตรา สำราญ พ.ช. เป็นผู้รับผิดชอบที่ดูแลพื้นที่ป่า
บริเวณที่เกิดเรื่องที่มีความเสียหายอย่างมาก ทั้งจากการป่า บ.บ.ช. ที่ร้ายแรงและทำลายทรัพยากรางสรรค์ รวม
ถึงความเสียหายทางกายภาพเป็นสาเหตุของคนเสียชีวิต หรือการบาดเจ็บสาหัส ที่ได้แก้ไข^๑
ความเสียหายแล้วเสร็จปัจจุบัน ตามมาตรา ๗๙ “บังคับบัญชาผู้ดูแลป่าไม้” แห่ง^๒ พ.ร.บ.
ประการดูแลป่าไม้ กำหนดให้ผู้ดูแลป่าไม้ จังหวัดเชียงใหม่ เดชะ นิติเดช ให้ดำเนินการป่าไม้
ดูแลดูแล ตามที่ได้รับมอบหมาย การให้ดูแลดูแลฯ ตามมาตรา ๗๙ แห่งการดูแลป่าไม้ ได้แก้ไข^๓
โดยการนัดหมายและลงนามลงนามในหนังสือที่ได้รับมอบหมายที่มีผู้ดูแลป่าไม้ ให้ดำเนินการดูแล
ตามที่ได้รับมอบหมายไว้ แต่เมื่อเข้ามาดูแลพื้นที่ป่า จังหวัดเชียงใหม่ ที่พื้นที่ดูแลดูแลฯ ที่ได้รับ^๔
มอบหมายไว้ ผู้ดูแลฯ ได้พบว่าพื้นที่ป่า จังหวัดเชียงใหม่ ที่ได้รับมอบหมายไว้ ไม่ได้รับมอบหมาย^๕
ซึ่งเมื่อครั้นถูกดำเนินการดูแลดูแลฯ ที่ได้รับมอบหมายไว้ แต่ไม่ได้รับมอบหมายไว้ จึงได้ดำเนินการดูแล

*๖๒๖ โครงการพัฒนาการค้าและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในภาคใต้ จัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในการดำเนินการเพื่อสนับสนุนทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวในภาคใต้ จึงขอเชิญชวนผู้ประกอบการและผู้สนใจเข้าร่วมโครงการฯ

“๕๖ ๔. พนักงานทุกคนต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างดีเยี่ยมและต้องรักษาความประพฤติด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและไม่ประมาทในทุกๆ กรณี ห้ามมิให้อารச์หรือรองฯ ที่มีอำนาจหน้าที่ด้านใดด้านหนึ่งของราชการแต่ละคนได้รับความประมาท

กับการร่วมกับกุญแจ (ไข้ปะจะบูรพาภรณ์ที่ ๒ แห่งภาคที่ ๓) พิจารณาแล้ว
เห็นว่า กรณีดังนี้เป็นกรณีที่ไม่ต้องห้ามห้ามโดยอ้างอิงถึงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้ดำเนิน
ให้เจ้าของคุณภาพด้านความปลอดภัยในกระบวนการคัดกรองข้อมูลทางการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้ดำเนิน
ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มาตรา ๑๗๖ ที่ออก
ในราชบูรณะและที่คณะกรรมการประกาศกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้ดำเนิน
การที่ต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มาตรา ๑๗๖ ที่ออก
ผู้ดูแลข้อมูลส่วนบุคคลดำเนินการ บันทึก ให้เชื่อมต่อและบันทึกข้อมูล ให้ดำเนิน
กระบวนการบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลโดยห้ามบันทึก ทั้งการบันทึกโดยบังเอิญ ปราบปรามความลับ รวม
แต่ละรายการบัญชีที่เก็บรวบรวมมาไว้ในระบบ ให้บันทึกโดยบังเอิญในวันเดียว ไม่วันก่อ
ภัย ๑๐๘๐ บันทึกให้ทราบโดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อการบันทึกในวันเดียว ให้ดำเนิน
รับที่ตรวจสอบบัญชีประจำอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ที่ทำการบัญชีที่บัญชี ที่บัญชี ๑๔๙๗ ให้ดำเนิน
ภัย ๑๐๘๐ บันทึกเรียบง่ายในวันเดียวให้ และให้ดำเนินการพิจารณาตรวจสอบรายการบัญชีที่บัญชี ๑๔๙๗
รัฐธรรมนูญว่าต้องการป้องกันและปราบปรามความเสื่อมเสื่อม ๑๗ ๑๔๙๗ ทางที่ดินที่ดิน ๑๔๙๗
คดีด้วยการป้องกันและปราบปรามภัยด้วยการห้ามคุณที่บัญชี ๑๔๙๗ ให้ดำเนินการห้าม ๑๔๙๗
ให้ดำเนินการบัญชีประจำอยู่ที่กรุงเทพมหานคร ว่าต้องการป้องกันและปราบปรามความเสื่อมเสื่อม ๑๗ ๑๔๙๗ ให้ดำเนิน
ภัย ๑๐๘๐ ให้ดำเนินการห้ามคุณที่บัญชี ๑๔๙๗ ให้ดำเนินการห้ามคุณที่บัญชี ๑๔๙๗ ให้ดำเนิน
ภัย ๑๐๘๐ ให้ดำเนินการห้ามคุณที่บัญชี ๑๔๙๗ ให้ดำเนินการห้ามคุณที่บัญชี ๑๔๙๗ ให้ดำเนิน
ภัย ๑๐๘๐ ให้ดำเนินการห้ามคุณที่บัญชี ๑๔๙๗ ให้ดำเนินการห้ามคุณที่บัญชี ๑๔๙๗ ให้ดำเนิน

การดำเนินการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาฯ ที่ได้รับการอนุมัติ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ แต่หากไม่สามารถดำเนินการตามกำหนดได้ ให้เสนอรายละเอียดที่ชัดเจนและมีเหตุผล

תְּמִימָנָה וְתַּחֲזִיקָה בְּעֵדָה וְבְּמִזְמָרָה

卷之三

(2) ห้องน้ำและบันไดทางขึ้นชั้นที่มีทางเดินทางเดินทางไปสู่บ้านเรือน (บ) หรือบ้านเรือน
ของบุคคลอื่น ห้องน้ำและบันไดทางขึ้นชั้นที่มีทางเดินทางเดินทางไปสู่บ้านเรือน (บ) หรือบ้านเรือน^{๑๔๖}
ของบุคคลอื่น ห้องน้ำและบันไดทางขึ้นชั้นที่มีทางเดินทางเดินทางไปสู่บ้านเรือน (บ) หรือบ้านเรือน^{๑๔๗}
ของบุคคลอื่น ห้องน้ำและบันไดทางขึ้นชั้นที่มีทางเดินทางเดินทางไปสู่บ้านเรือน (บ) หรือบ้านเรือน^{๑๔๘}
ของบุคคลอื่น ห้องน้ำและบันไดทางขึ้นชั้นที่มีทางเดินทางเดินทางไปสู่บ้านเรือน (บ) หรือบ้านเรือน^{๑๔๙}

三

“**ก้าวต่อไป**” คือการเดินทางที่มีความหมายสำคัญยิ่ง ไม่ใช่แค่การเดินทางทางกายภาพ แต่เป็นการเดินทางทางใจ ที่นำพาให้เราพบเจอกับสิ่งที่เราไม่เคยพบเจอกันมาก่อน ทำให้เรามีความรู้สึกที่ดีขึ้น ความสุขขึ้น และความมั่นใจในตัวเองมากขึ้น ดังนั้น การเดินทาง “**ก้าวต่อไป**” จึงเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ที่จะช่วยให้เรานำเสนอตัวเองได้ดีขึ้น ทำให้เราสามารถประสบความสำเร็จในสิ่งที่เราต้องการได้

(๒) ผู้มีส่วนได้เสียในกฎหมายนี้ หมายความว่า บุคคล หรือนิติบุคคล ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง

[View more news and reports from the World Health Organization](#)

“บันทึกความจำของมนุษย์และการจดจำ” ใหม่ อาจเป็นปัจจัยทางวิทยาศาสตร์ที่มีผลต่อการเขียน

การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลในการดำเนินการ ตามที่ได้ระบุไว้ในแผนงานฯ ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ให้คำแนะนำและสนับสนุนการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

๑๖๒ คณิตศาสตร์ทางเศรษฐกิจ ภาคบังคับ ๑๐๐
๑๖๓ คณิตศาสตร์ทางเศรษฐกิจ ภาคบังคับ ๑๐๐

Miss Foster

Constituted 1890 - Incorporated 1897

www.ijerph.org | ISSN: 1660-4601 | DOI: 10.3390/ijerph15030753

กับการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์

Digitized by srujanika@gmail.com

“ก็จะต้องรักษาความลับ”

**FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION

ที่ นท 0809.2/๖๙๒๙

สำนักงาน ก.จ., ก.ท., ก.อบด.
ถนนราชดำเนิน เขตดุสิต กรุงฯ 10300

๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

เรื่อง ขอให้อีบปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยเคร่งครัด
เรียน ประธาน ก.จ., ก.ท., ก.อบด. จังหวัด ทุกจังหวัด และประธาน ก.เมืองพัทยา
สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักเลขานิการคณะกรรมการคุณธรรมครรช. ที่ นา ๐๕๐๔/ว ๑๘๘ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๗
จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงมหาดไทย แจ้งให้สำนักงานการในสังกัด อีบปฏิบัติตามมติคณะกรรมการคุณธรรมครรช. เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๗ กรณี "มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดทางวินัยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ผู้บังคับบัญชา พิจารณาลงโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ระบุไว้ใน ๓๐ วัน แม้เจ้าหน้าที่ได้รับโทษ และ ส่งสำเนาคำสั่งลงโทษทางวินัยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันออกคำสั่ง" ตาม มาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ โดยเคร่งครัด เพื่อปรบปรามเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ด้วยความลับให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่ด้วยความ ถูกต้อง ภายใต้เงื่อนไขตามสำเนาหนังสือสำนักเลขานิการคณะกรรมการคุณธรรมครรช. ที่ส่งมาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอีบปฏิบัติ
โดยเคร่งครัด ดังไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายธนพงษ์ พลรักษ์)
รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขานุการ ก.จ., ก.ท., ก.อบด.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
สำนักมาตรฐานท้องที่ในการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
กลุ่มมาตรฐานบริบูรณ์ ยุทธพลและร้องทุกษ์
โทร ๐-๒๒๔๑-๙๐๐๐ ต่อ ๓๑๓๓

สำเนา

นางสาวทัศนวัต บุญญา
ฉลิกร

ที่ ๓๘๐๙๔ ๑๗๖

สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรี
สำนักนายกรัฐบาล กกม. ๑๐๑๐๐

๗ กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอให้ถือปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๕๙ โดยเคร่งครัด
เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ด้วย หลักการเอก รุ่งพิษัย ศรีวัฒน์วุฒิ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ส.) ได้มีหนังสือทราบเรียนนายกรัฐมนตรี ขอให้พิจารณาสั่งการตามกฎหมาย
กรณีผู้บังคับบัญชาไม่พิจารณาไทยเข้าหน้าที่ของรัฐตามความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ส. มีมติ
คุ้มครองผู้ต้องหาในวันที่ ๑๐ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องด่วนมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญ ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้น้อมนาอยให้ร่องรอยของรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม)
รับไปติดตามผลการดำเนินงานในเรื่องดังกล่าวและรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ส. ทราบแล้ว
นอกจากนี้ นายกรัฐมนตรีซึ่งได้สั่งการให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยเคร่งครัดด้วย

โดยรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๙ รับทราบและเห็นชอบให้ก้าวขับ
ส่วนราชการค้าง ๆ ปฏิบัติตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ส. และดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยเคร่งครัด เพื่อปราบปราม
เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ทุจริต และสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริตโดยตลอด
ประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ

จึงเรียนอีกยังคง และขอได้แจ้งให้ส่วนราชการในสังกัดทราบและถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายบัวศักดิ์ อุวรรณโนย)
เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

สำนักบริหารการประชุมและรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๖๕๐ ๕๐๐๐ ต่อ ๑๗๒-๓
โทรสาร ๐ ๒๖๕๐ ๕๐๖๔

ที่ มท ๐๘๐๙.๖/ว.๔๕

สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด.
ถนนนครราชสีมา เขตศูนย์ จ.ชลบุรี ๑๐๓๐

๕ สิงหาคม ๒๕๕๘

เรื่อง แนวทางการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช.ชี้มูลความผิด
เรียน ประธาน ก.จ.จ., ก.ท.จ., ก.อ.บ.ด. จังหวัด ทุกจังหวัด และ ก.เมืองทั่วไป

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนารายงานการประชุม ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด. ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ จำนวน ๓ ชุด

ด้วย ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด. ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ พิจารณาประเด็นที่ศาลปกครองสูงสุด ได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘ และมีมติสรุปความ ให้ว่า ควรหารือแนวทางปฏิบัติไปยังคณะกรรมการกฤษฎีกา แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อยังไม่มีแนวทางปฏิบัติเป็น อย่างอื่น การพิจารณาให้ทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.ชี้มูล จึงยังต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ ค่าวินิจฉัย ศาลรัฐธรรมนูญ ๒/๒๕๕๒ และมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ และวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗ ตลอดจนบันทึกความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเรื่องที่ ๗๔๔/๒๕๕๑ ส่วนคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดนั้น มีผลผูกพันเฉพาะคู่กรณี รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่ส่งมาพร้อมนี้ และเมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็น เป็นประการใดจะแจ้งให้ถือปฏิบัติต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชัยวัฒน์ ชื่นโกสุม)
รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขานุการ ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด.

สำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
ส่วนมาตรฐานวินัย อุทธรณ์และร้องทุกข์
โทร ๐-๒๖๔๗-๕๐๐๐ ต่อ ๓๓๓๓
โทรสาร ๐-๒๖๔๗-๕๕๗๕

รายงานการประชุม
คณะกรรมการกลางข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด
ครั้งที่ ๔/๒๕๕๘

วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘ เวลา ๑๓.๐๐ น.
ณ ห้องประชุม ๕๕๐๑ อาคาร ๕ ชั้น ๕ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ผู้มาประชุม

๑. นายสุธี	มากบุญ	รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย	ประธานที่ประชุม
๖. นายวิสูตร	ประศิริอธิรังษ์	เลขานุการ ก.พ.	กรรมการ
๗. นายจรินทร์	จักรพาก	อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	กรรมการ
๘. น.ส.เยาบุญ	วิรยาภรณ์	แทนอธิบดีกรมบัญชีกลาง	กรรมการ
๙. นายสาโรช	คำมาตย์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๐. นายค่าระน	โภมศักดิ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๑. นายศิริวัช	แสงมณี	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๒. นายธวัชชัย	พิกลังกูร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๓. นายสุเมธ	ขี้เล็กวนิชกุล	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๔. นายเมฆินทร์	เมาวิถุ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๕. นายกิตติเมศวร์	รุ่งเรืองเกียรติ	นายก อบจ.สุรินทร์	กรรมการ
๑๖. นายณัฐวุฒิ	ทวีเกื้อกูลกิจ	นายก อบจ.ตาก	กรรมการ
๑๗. นายแสงวุฒิ	บุญรักศิลป์	ปลัด อบจ.ยะรัง	กรรมการ
๑๘. นายนพเดล	ชำนาญค้ำ	ปลัด อบจ.ศรีราชา	กรรมการ
๑๙. นายปรีชา	สุขรอด	ปลัด อบจ.แพร	กรรมการ
๒๐. นายวันชัย	จันทร์พร	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น	ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๑. นายศิริวัฒน์	บุปผาเจริญ	รักษาราชการผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉพาะด้านการบริหารงานบุคคลท้องถิ่น	ผู้ช่วยเลขานุการ

สำเนาถูกต้อง

(นายเกรียงไกร พหลงสกาน)

ผู้มีอำนาจ			
๑. นายฤทธิวุฒิ	บุญราช	ปลัดกระทรวงมหาดไทย	ตัวราชการ
๒. นายธรรมศักดิ์	สมพันธ์สมติกุล	แทนผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	ตัวราชการ
๓. นายสมชื่น	นิติพจน์	นายก อบจ.นครพนม	ตัวราชการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายประวิทย์	เบรื่องการ	ผอ.สมอ.สบ.บด.
๒. พ.อ.ช.นันท์	ราชานัน	ผอ.สบม.สบ.บด.
๓. นายธรรมนูญ	กริภารธนະ	ผอ.ส่วนวิจัยฯ สำนักงาน ก.ค.
๔. นายจิรพัฒน์	ข้อยเพ็ง	สมบ. สบ.บด.
๕. น.ส.ฝ่องพรยณ	นุชรัตน์โภชา	สมบ. สบ.บด.
๖. นายบันลือศักดิ์	สุนทร	สมบ. สบ.บด.
๗. น.ส.บูรณี	แพรวโรจน์	สมบ. สบ.บด.
๘. น.ส.อัจฉราภรณ์	อนุสุเรนทร์	สมบ. สบ.บด.
๙. น.ส.กษมนา	สุริยะวงศ์	สมบ. สบ.บด.
๑๐. น.ส.มะลิวัลย์	จิตรอาڑุณ	สมบ. สบ.บด.
๑๑. นายไกพัล	รัตนสุนทร	สมบ. สบ.บด.
๑๒. น.ส.เสาวณีย์	บิรุณลักษณ์	สมบ. สบ.บด.
๑๓. น.ส.นิลวรรณ	บัวเย็น	สมบ. สบ.บด.
๑๔. ว่าที่ ร.ค.พศิษฐ์	ໄลสุวรรณชาติ	สมบ. สบ.บด.
๑๕. น.ส.นิชาภัทร	ชวัญแก้ว	สมบ. สบ.บด.
๑๖. นายกรรชิต	เหม่งลาภา	สสบ.สบ.บด.
๑๗. นายแสงจันทร์	ดาวระหัว	สมอ.สบ.บด.
๑๘. นายเกรชฐพงศ์	ແພສາງສະຫ້ານ	สมอ.สบ.บด.
๑๙. น.ส.ทัดดาว	บุญสาย	สมอ.สบ.บด.
๒๐. นายปิยะ	คั้งกัน	สมบ. สบ.บด.
๒๑. น.ส.สมณีจันทร์	ໂຄຕຽບຮຣເທາ	สบพ.สบ.บด.
๒๒. นายนิพนธ์	คงกาญจน์	บพ.สบ.บด.
๒๓. นายคงศักดิ์	ໂຄຈົນ	บพ.สบ.บด.
๒๔. นายสันติ	ວົງຈີຣະສວັສດ	สำนักงาน ก.ค.
๒๕. น.ส.วิษฐา	ສดวงเสริมครີ	สำนักงาน ก.ค.
๒๖. น.ส.นิษฐา	គຸມພັນ	สำนักงาน ก.พ.
๒๗. น.ส.ชลิกสสรณ์	แคนສັງ	สมาคมพนักงานเทศบาลแห่งประเทศไทย

- เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๐๐ น.

นายสุริ นาคบุญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ประธานการประชุม

สำเนาถูกต้อง

(นายเกรชฐพงศ์ ແລ້ວສະຫ້ານ)
นิติกร

ระเบียบวาระที่ ๑

เรื่อง ประชานาจังที่ประชุมทราบ

๑. ในเดือนนี้จะมีการพิจารณาเรื่องกันทั้ง ก.จ. ก.ท. และ ก.อ.บ.ด. คือ

๑.๑ การกำหนดตัวแทนงบประมาณการสอบสวนมาตรฐานที่นำไป
เกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง

๑.๒ แนวทางปฏิบัติกรณีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติซึ่งลุกความผิดวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น

มติที่ประชุม ทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒

เรื่อง รับรองรายงานการประชุม

เรื่องเดิม

คณะกรรมการกองน้ำราษฎร์การองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ก.จ.) ได้จัดประชุมครั้งที่ ๓๗/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๘ ณ ห้องประชุม ๕๕๐๑ อาคาร ๕ ชั้น ๕ ถนนส่องเจริญการปักทองห้องถิ่น

ข้อเท็จจริง

ฝ่ายเลขานุการได้จัดส่งรายงานการประชุมดังกล่าวให้ ก.จ. ได้ตรวจสอบและพิจารณาแล้ว ทั้งนี้
หากมีกรณีจะแก้ไขเพิ่มเติมขอให้แจ้งฝ่ายเลขานุการทราบด้วย ซึ่งปรากฏว่าไม่มีผู้ใดอนุญาตรายงานการประชุมแต่อย่างใด

ข้อเสนอ

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณารับรองรายงานการประชุม

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการกองน้ำราษฎร์การองค์การบริหารส่วน

จังหวัด (ก.จ.) ครั้งที่ ๓๗/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๘

สำเนาดูแล้ว

ลูก

(นายเกรียงไกร พงษ์ แหล่งสกanner)
นักกิร

**๓.๓ แนวทางปฏิบัติกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติชี้มูลความผิด
วินัยพนักงานส่วนห้องค้น**

เรื่องเดียว

สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บด. มีหนังสือ ที่ มา ๐๘๐๙.๒/๒ ๒๐๒๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ถึงประธาน ก.จ.จ., ก.ท.จ. และ ก.อ.บด. จังหวัด ทุกจังหวัด ขอให้อธิบดีตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยเร่งรัด สรุปความได้เสีย “ให้อธิบดีตามความต้องการ เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๗ กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโทษทางวินัย ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องและให้ส่งสำเนาค้ำสั่งลงโทษทางวินัยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันออกคำสั่งตาม พ.ร.บ.ประกลับรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อเท็จจริง

๑. คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๖๒ สรุปความได้ว่า จำนวนหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการได้ส่วนและวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐(๓) เพื่อค้านการต่อไปตาม พ.ร.บ.ประกลับรัฐธรรมนูญฯ เมื่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ให้ส่วนและวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการผิดกฎหมายทุจริตต่อหน้าที่ซึ่งเป็นอันบุคคลนั้น องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จะไม่อาจพิจารณาเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยบุคคลแล้วให้เป็นประการอื่นได้อีก

๒. ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลข行政ที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๖๔ เพิกถอนคำสั่งกรรมที่คืนที่ลงโทษให้เข้ารายงานการกรรมที่คืนออกจากราชการ ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ นิติบัญญัติหรือข้อบัญญัติของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงฐานรายจานเท็จเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๖๔ มาตรา ๔๖ วรคสาม มาตรา ๔๕ วรคสอง มาตรา ๔๐ วรคสอง และมาตรา ๔๔ วรคสอง สรุปความได้ค้านประเต็น ดังนี้

ประเด็นแรก ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๐(๓) และ พ.ร.บ.ประกลับรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๑๙(๓) ข้อก่ออาชญาที่อยู่อำนาจในการได้ส่วนและชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หมายถึงเฉพาะการกระทำการผิดกฎหมายทุจริตต่อหน้าที่ราชการ การกระทำการผิดต่อค่าແහນงหน้าที่ราชการ และการกระทำการผิดต่อค่าແහນงหน้าที่ในการยุติธรรม โดยความผิดต่อค่าແහນงหน้าที่ราชการ และความผิดต่อค่าແහນงหน้าที่ในการยุติธรรม เป็นมูลความผิดทางอาญา ส่วนความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเป็นความผิดทางวินัย ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจได้ส่วนและชี้มูลความผิดทางวินัย ได้เฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

ประเด็นที่สอง กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่วนและชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการมีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีด้วยพิจารณาโทษตาม ส่วนความผิดอันอิสานฐานที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีนั้น เป็นการกระทำที่ไม่มีอำนาจตามกฎหมายและไม่มีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีตามนัยพ.ร.บ. ประกลับรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๔๖ วรคหนึ่ง ผู้ถูกฟ้องคดีด้วยแห่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อเท็จจริงและมีโอกาสชี้แจงและนาสืบแก้ข้อกล่าวหา ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับการฟ้องคดีจากการในความผิดฐานอื่น โดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำการสอบสวนผู้ฟ้องคดีค้าสั่งลงโทษไม่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงเป็นค้าสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ประเด็นสุดท้าย พฤติกรรมของผู้ถูกฟ้องคดีตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.ชี้มูลเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือไม่ หากปกครองสูงสุดพิจารณาวินิจฉัยว่า พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีที่ไม่ปฏิบัติประภัยในรายงานการได้ส่วนข้อเท็จจริง ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ร่วมกระทำการผิดเกี่ยวกับการออกโอนค ประกลับกับไม่

ปรากฏข้อเท็จจริงที่ทำให้เชื่อได้ว่าผู้พ้องคิดจะใจหรือมีเจตนากระทำการหรือละเว้นไม่กระทำการใด ๆ หรือร้านเมืองกับผู้อื่นกระทำการหรือละเว้นไม่กระทำการโดยมิชอบด้วยกฎหมายเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีความได้สำหรับตนเอง หรือผู้อื่นอันเข้าองค์ประกอบความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคิดที่ลงโทษให้ผู้ฟ้องคิดออกจากราชการในความผิดฐานอื่นไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคิดที่ลงโทษให้ผู้ฟ้องคิดออกจากราชการจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๓. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการข่มขู่ความผิดทางวินัย ตามข่าวสำนักงาน ป.ป.ช. ฉบับลงวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๙ สรุปความได้สานประเดิม ดังนี้

ประเด็นแรก คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญและใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐(๓) และพ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙(๓) บัญญัติให้มีอำนาจหน้าที่ได้ส่วนและวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติ กระทาความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทาความผิดต่อคำแนะนำที่ราชการ หรือความผิดต่อคำแนะนำที่ในการยุติธรรม ซึ่งคำว่า “วินิจฉัย” หมายถึง ตัดสิน ชี้ขาด ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจได้ส่วนและวินิจฉัยชี้ขาดความผิดซึ่งด้น การที่ศาลปกครอง สูงสุดวินิจฉัยตามนัยคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคือหมายเหตุแห่งที่ อ. ๓๐๓๗/๒๕๕๘ ประเด็นที่สอง จึงเป็นการ วินิจฉัยก้าวถ่างอำนาจหน้าที่และการใช้คุณพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๓ วรรคสอง บัญญัติว่า อำนาจศาลปกครองไม่รวมถึงการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญขององค์กรตามรัฐธรรมนูญนั้น

ประเด็นที่สอง การที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำวินิจฉัยตามนัยคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคือ หมายเหตุแห่งที่ อ. ๓๐๓๗/๒๕๕๘ ประเด็นที่หนึ่ง นั้น เห็นว่า คำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดคล้ายเคลื่อนกับ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ก่อความคืบ คำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” ตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ หมายความว่า “ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติกรรมที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ทั้งที่ตนมิได้มี ตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีการได้โดยชอบด้วย ตนเองหรือผู้อื่น” ซึ่งมิใช่ความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการแต่เป็นมูลความผิดทางอาญา อันเป็นการนำ นิยามคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” มาบัญญัติไว้เป็นองค์ประกอบความผิดและมีโทษทางอาญา อีกทั้งตามบทบัญญัติ ดังกล่าวไม่ได้บัญญัติว่าความผิดตามนัย พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙(๓) เป็นความผิดอาญาเท่านั้น ซึ่ง อาจเป็นความผิดทางอาญาและความผิดทางวินัยด้วยก็ได้

ประเด็นที่สาม เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้ส่วนกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการความผิด ตามนัย พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙(๓) และ มาตรา ๙๑ กำหนดว่า ต้านมูลความผิดทางวินัยให้ ดำเนินการตามมาตรา ๙๒ หรือถ้ามูลความผิดทางอาญาให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๙ เห็นได้เป็นการแยก กระบวนการดำเนินการทางวินัยและทางอาญาต่างหากจากกัน โดยมิได้กำหนดให้ต้องมูลความผิดทางอาญาก่อนแล้ว จึงสามารถดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ อีกทั้งตามมาตรา ๙๑ (๑) ก็มิได้บัญญัติว่าจะต้องมูลความผิดทางวินัยฐาน ทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น มาตรา ๙๒ ได้บัญญัติว่า “ในกรณีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติกรรมแห่งการกระทำการผิดแล้วมิคิดว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำการผิดกิจกรรม...” อันแสดงให้เห็น ว่า หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาแล้วเมื่อเห็นว่าการกระทำการของผู้ถูกกล่าวหาไม่มูลความผิดทางวินัยฐาน ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่หากปรากฏว่ามูลความผิดทางวินัยฐานอื่นแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจ วินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยในฐานความผิดอื่นตามมาตรา ๙๒ ได้ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (เรื่องเสร็จที่ ๑๕๔/๒๕๕๑) ได้วินิจฉัยว่า “มูลความผิดทางวินัยตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญ มิได้มีความหมายเฉพาะความผิดฐาน ทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น” และศาลฎีกางแผนคดีอาญาของผู้กระทำความผิดทางการเมืองคดีที่กฎหมายกำหนดไว้ ๑๕๔/๒๕๕๑ พิพากษาสรุปว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดฐานประมาทเดินเลื่อนหน้าที่ราชการ (ไม่ใช่ความผิดฐานทุจริตต่อ หน้าที่ราชการ) เป็นการกระทำโดยชอบด้วย

(นายเกรียงไกร แทครังสรรค)

ผู้ตีกร

โดยที่คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดส่งผลกระเหงต่อการบังคับใช้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการทุจริต อีกทั้งยังเป็นปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ที่ประชุมจึงมีมติให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) เสนอเรื่องให้คณะกรรมการรัฐมนตรีพิจารณาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยข้อหาในเรื่องดังกล่าวตาม มาตรา ๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) ทุกศักราช ๒๕๔๙

(๒) ให้ยื่นคำขอให้ศาลปกครองพิจารณาพิพากษาคดีหรือมีคำสั่งข้าคดีดังกล่าวใหม่ตามมาตรา ๗๙ แห่ง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อพิจารณา

อ. ก.จ. มาตรฐานวินัย และ อ. ก. อน. ค. มาตรฐานวินัย ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๙ และ อ. ก. ท. มาตรฐานวินัย ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๙ พิจารณาแล้วมีมติเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว ดังนี้

๑. เห็นควรหารือแนวทางปฏิบัติของคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒. เห็นว่า พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจได้สานและวินิจฉัยเกี่ยวกับกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติ กระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำการใดๆ ที่มีความผิดต่อค่าแห่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อค่าแห่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้อง เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่วนข้อเท็จจริงแล้วมีความต้องการให้กระทำการใดๆ ให้ประชาชนทราบการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชา และให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโดยทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย อีกและให้ส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๔ มาตรา ๑๙ (๔) มาตรา ๔๑ (๑) มาตรา ๔๒ และมาตรา ๘๙ ประกอบกับศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๖/๒๕๔๙ ว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ได้สานและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ซึ่งเป็นอันยุติ องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จึงไม่อาจพิจารณาเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยให้เป็นประการอื่นได้อีก และคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีความเห็นตามนัยที่คณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องสรื่องที่ ๑๔/๒๕๔๑ สรุปความได้ว่า บุลความผิดทางวินัยตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ในได้หมายความแต่เฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น และ กรณ. ได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ให้กระหลวง ทบวง กรม ถือปฏิบัติตามความเห็นในทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกา และมติ กรม เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๒ ให้ถือปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยเคร่งครัด ส่วนคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดมีผลผูกพันเฉพาะคู่กรณีตามมาตรา ๗๖ แห่ง พ.ร.บ. จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เท่านั้น เมื่อกรณีดังกล่าวยังไม่มีแนวทางปฏิบัติเป็นอย่างอื่น การพิจารณาโดยทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ และมติ กรม. ตลอดจนความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่เกี่ยวข้องข้างต้น

ข้อเสนอ

จังเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

มติที่ประชุม เห็นชอบตามที่ อ. ก. จ. มาตรฐานวินัย เสนอ

สำเนาอย่างที่บัง

(นายเศรษฐพงศ์ แหล่งสก้าม)

นิติกร

เอกสารประกอบการพิจารณารายที่ ๓.๓

ข้อกฎหมาย

๑. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า

“ทุจริตคือหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติกรรมที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีความแห่งหน้าที่ที่ตนมิได้มี ตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น”

มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง “คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้...

(๔) ได้ส่วนและวินิจฉัยว่าผู้ด้ารงตำแหน่งทางการเมืองอื่นซึ่งมีบุคคลสาม (๒) หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดังแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งดังแต่ผู้อำนวยการกองร่างรายผิดปกติ กระทำการความผิดฐานทุจริตคือหน้าที่หรือกระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำการความผิดกับผู้ด้ารงตำแหน่งดังกล่าว หรือกับผู้ด้ารงตำแหน่งทางการเมือง หรือที่กระทำการความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการด้วย ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๘๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่วนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาได้มีมูลให้ข้อกล่าวหาดังนี้เป็นอันดกไป ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีลักษณะผิดให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามีลักษณะผิดทางวินัย ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๖

มาตรา ๙๖ วรรคสอง “ในกรณีมีลักษณะผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณา พฤติกรรมแห่งการกระทำการความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำการความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ หรือทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้อำนวยการที่ดูแลด้วยกันผู้ถูกกล่าวหาดังนี้ เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำเนาของสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาดังนี้ ๆ แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๙๗ เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๙๖ วรรคหนึ่งและทราบแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งดูดอนพิจารณาลงโทษทางวินัยในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องและให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งดูดอนส่งสำเนาคำสั่งลงโทษดังกล่าวไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้านาที พร้อมที่จะดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

๒. พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๗๐ คاضิพากษาศาลมีคดีที่ต้องปฏิบัติตามค่านิยมแบบเดียวที่ ก้าหนดในคاضิพากษานั้นที่คاضิพากษานั้นถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขกลับหรือองค์เสียง

ในกรณีที่เป็นคاضิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ให้รองการปฏิบัติตามค่านิยมคับไว้จนกว่าจะพ้นระยะเวลาการอุทธรณ์ หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์ให้รองการบังคับคดีไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

๓. หนังสือรับแจ้งเรื่องคดีที่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๗๖ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๒ สรุปความได้ว่า “กรณี เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ มีมติว่า เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในทางกฎหมายเป็นประการใดแล้ว โดยปกติให้เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น”

๔. บันทึกความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเรื่องที่ ๔๔/๒๕๔๔ สรุปความได้ว่า “การดำเนินการทางวินัยกรณี คดีที่ต้องดำเนินการ ป.ป.ช. ซึ่งมีลักษณะผิด ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาโทษทางวินัย พร้อมที่จะดำเนินการเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยจะต้องดำเนินการอย่างไรต่อไป พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฯ ส่วนการดำเนินการเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยจะต้องดำเนินการอย่างไรต่อไป พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฯ

รัฐธรรมนูญฯ มีได้กำหนดไว้ จึงต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ห.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน) กล่าวคือ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงผู้บังคับบัญชาอยู่ในมืออ้านนาที่จะสั่งลงโทษทางวินัยตามฐานที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด แต่ถ้าเป็นกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาอยู่ในมืออ้านนาที่จะสั่งลงโทษทางวินัยโดยชอบด้วยกฎหมาย แต่ต้องเสนอ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ.กรน หรือ อ.ก.พ. กระทรวงแล้วแต่กรณี พิจารณาเมื่อก่อนผู้บังคับบัญชาจึงต้องดำเนินการตามมตินั้น แล้วส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช."

๕. บันทึกความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเรื่องที่ ๑๕๔/๒๕๕๑ สรุปความได้ว่า "การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีคิวว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐมีมูลความผิดทางวินัยหรือมูลความผิดทางอาญา นั้น จะต้องปรากฏว่ามีมูลความผิดตามค่าก่อลำวหาที่อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่บัญญัติไว้ใน พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๑๙(๓) ซึ่งมูลความผิดทางวินัย หมายถึง ความผิดทางวินัยที่เกิดจากข้อเท็จจริงที่ได้จากการได้ทราบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่วนการพิจารณาว่าการท่านนี้มีมูลความผิดทางวินัยดังของพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหานั้น ๆ ว่า หากได้กำหนดให้การกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ การกระทำความผิดต่อค่าแห่งหน้าที่ราชการ และการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เป็นความผิดทางวินัยด้วยแต้ว ผู้ถูกกล่าวหาต้องมีความผิดทางวินัยด้วย ดังนั้น มูลความผิดทางวินัยตามพ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฯ จึงไม่ได้หมายความแต่เฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น"

สำเนาถูกต้อง

(นายเศรษฐพงษ์ แหล่งสกhan)
นิติกร

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่อง อื้นๆ (ถ้ามี)
- ไม่มี

เลิกประชุมเวลา ๑๙.๑๐ น.

ผู้บันทึกรายงานการประชุม

(นายศิริวัฒน์ บุปผาเจริญ)
รก.พชช.เฉพาะด้านบริหารงานบุคคลท้องถิ่น
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.จ.

(นายวนิชัย จันทร์พร)
กอ.สน.บก.
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.จ.

ผู้ตรวจสอบรายงานการประชุม

(นายชัยวัฒน์ ชินโภสุรุณ)
รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขานุการ ก.จ.

สำเนาถูกต้อง

(นายเกรียงไกร พงษ์ แหล่งท้าน)
นิติกร

รายงานการประชุม
คณะกรรมการพัฒนาสังคมฯ เทศบาล
ครั้งที่ ๙/๒๕๖๗

วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๖๗ เวลา ๑๓.๓๐ น.
ณ ห้องประชุม ๔๕๐๑ อาคาร ๕ ชั้น ๕ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ผู้มาประชุม

๑. นายสุร์	มากบุญ	รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย	ประธานที่ประชุม
๒. นายวิสูตร	ประสิทธิ์ศรีวงศ์	เลขานุการ ก.พ.	กรรมการ
๓. นายจิรินทร์	จักรพาก	อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	กรรมการ
๔. น.ส.เมาวุฒิ	วิริยาภรณ์	แทนอธิบดีกรมบัญชาติ	กรรมการ
๕. นายสมศักดิ์	ศรีวรรธนะ	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๖. นายสาโรช	ศักดิ์มายด์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๗. นายสันทัด	จตุชัย	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๘. นายเอนก	เกษมสุข	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๙. นายสันต์	วรรณภูรพา	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๐. นายสมนึก	ธนาเดชาภุล	นายกเทศมนตรีคนจนทบูร	กรรมการ
๑๑. นายศุภลักษณ์	หนูสวัสดิ์	นายกเทศมนตรีตำบลนาหว้า	กรรมการ
๑๒. นายสรยุณ	เทพเนาว์	ปลัดเทศบาลเมืองมหาสารคาม	กรรมการ
๑๓. นายประทีป	ทวยเจริญ	นายกเทศมนตรีตำบลเกาเพะรัง	กรรมการ
๑๔. นายศักดิพงศ์	ธรรมอาษาภุล	ปลัดเทศบาลตำบลสนางงาน	กรรมการ
๑๕. นางรุ่งคินันท์	เจริญอาจ	ปลัดเทศบาลเมืองสันนิรักษ์	กรรมการ
๑๖. นายวันชัย	จันทร์พร	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาธุรกิจการ บุคคลส่วนท้องถิ่น	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๗. นายศิริวัฒน์	บุปผาเดรภู	รักษาการผู้ช่วยเลขานุการด้านการบริหาร งานบุคคลท้องถิ่น	ผู้ช่วยเลขานุการ

สำเนาดอกต้อง

(นายเศรษฐพงศ์ แหล่งสหัสฯ)
ผู้ติดต่อ

ผู้ไม่มาประชุม

๑. นายกฤญา	บุญราช	ปลัดกระทรวงมหาดไทย	ติดราชการ
๒. นายธรรมศักดิ์	สันพันธ์สันติภูล	แทนผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	ติดราชการ
๓. นางสาวพรศรี	กีจธรรม	ผู้ทรงคุณวุฒิ	ติดราชการ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑.	นายประวิทย์	เบรื่องการ	ผอ.สมอ.สบ.บด.
๒.	พ.อ.อ.ชนินทร์	ราชมณี	ผอ.สบม.สบ.บด.
๓.	นายธรมนุญ	ศรีวรรธนะ	ผอ.ส่วนวิจัยฯ สำนักงาน ก.ด.
๔.	นายจิรพัฒน์	น้อยเพ็ง	สมบ. สบ.บด.
๕.	น.ส.ผ่องพรผล	บุษราโกษา	สมบ. สบ.บด.
๖.	นายบันลือศักดิ์	สุนทร	สมบ. สบ.บด.
๗.	น.ส.บูรพา	แพรวรใจ	สมบ. สบ.บด.
๘.	น.ส.อังจารากรณ์	อนุสุเรนทร์	สมบ. สบ.บด.
๙.	น.ส.ภยามา	ศรีบียงศร	สมบ. สบ.บด.
๑๐.	น.ส.มะลิวัลย์	จิตร์อาภาณ	สมบ. สบ.บด.
๑๑.	นายไกพัด	รัตนสุนทร	สมบ. สบ.บด.
๑๒.	น.ส.เสาวณีย์	นิรนามรัตน์	สมบ. สบ.บด.
๑๓.	น.ส.นิควรณ	บัวเย้ม	สมบ. สบ.บด.
๑๔.	ว่าที่ ร.ค.พสิษฐ์	ໄลสุวรรณยาดี	สมบ. สบ.บด.
๑๕.	น.ส.เดชาภัทร	ชวัญญาภิวัฒน์	สมบ. สบ.บด.
๑๖.	นายครรชิต	เพ็มคลาก	สสบ.สบ.บด.
๑๗.	นายแสงจันทร์	ดวงระหว้า	สมอ.สบ.บด.
๑๘.	นายเกริกชูพงศ์	แหล่งสังท้าน	สมอ.สบ.บด.
๑๙.	น.ส.พัคตรา	บุญสาย	สมอ.สบ.บด.
๒๐.	นายปิยะ	คงกัน	สบม. สบ.บด.
๒๑.	น.ส.มนีจันทร์	โคงบรรเทา	สบศ.สบ.บด.
๒๒.	นายนิพนธ์	คงกาญจน์	บห.สบ.บด.
๒๓.	นายคงศักดิ์	ໂດจัน	บห.สบ.บด.
๒๔.	นายสันติ	วงศ์จิรชสวัสดิ์	สำนักงาน ก.ด.
๒๕.	น.ส.วิษฐา	สงวนเสริมศรี	สำนักงาน ก.ด.
๒๖.	น.ส.นัชญุวิญญู	ศุภ์พงษ์	สำนักงาน ก.พ.
๒๗.	น.ส.ชลักษณ์	แคนสังข์	สมาคมพนักงานเทศบาลแห่งประเทศไทย

- เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ น.

นายสุรชี มากบุญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ประธานการประชุม

สื้อแนบท้ายที่สอง

(นายเกริกชูพงศ์ แหล่งสังท้าน)
นิติกร

ระเบียบวาระที่ ๑

เรื่องประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

๑. ในเดือนนี้จะมีการพิจารณาร่วมกันทั้ง ก.จ. ก.ท. และ ก.อ.บ.ด. คือ

๑.๑ การกำหนดค่าແเน່ນງະຕັບປະຫວາດການສອບສາມາດຮຽນທຳໄປເຖິງກັນ
ວິນຍະແລກກາຣັກຈາວິນຍ ແລກກາຣັກຈາວິນຍ ພ.ສ. ๒๕๕๘ ຊົ້ວ ๔๙ ວັດທະນີ້

๑.๒ ແນວຫາງປົງປັດການຝຶກຄະການການປັບປຸງກັນແລກປາກາຮູຈີຕົມທຳກັດ
ຂັ້ນຄວາມສີດວິນຍພັນການສ່ວນທົ່ວກັນ

มติที่ประชุม-ทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒

เรื่องรับรองรายงานการประชุม

เรื่องเดิม

ຄະການການກາຍຄາງພັນການເຫດບາດ (ກ.ທ.) ໄດ້ປະຊຸມກວ້າງທີ ๗/๒๕๕๘ ເມື່ອວັນທີ ๒๕ ມິນາคม ๒๕๕๘
ນ້ອງປະຊຸມ ๕๕๐๓ ອາຄາ ๕ ຂັ້ນ ๕ ກມສ່າງເສີມການປົກກອງທົ່ວດິນ

ข้อเท็จจริง

ຜ່າຍເລີຫານຸກາරາ ໄດ້ຈັດສ່ງรายงานການປະຊຸມດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຄະການກາຍຄາງພັນການ
ເຫດບາດ (ກ.ທ.) ປ່າຍງວ່າ ໄນມີຫ່ານຜູ້ໃຈແຈ້ງຂອແກໄທຮາຍງານການປະຊຸມແຕ່ຍ່າງໃດ

ข้อเสนอ

ຈຶ່ງເສັນຫຼືປະຊຸມເພື່ອໂປຣທິຈາຣນາຮັບອງຮາຍງານການປະຊຸມ

มติที่ประชุม ຮັບອງຮາຍງານການປະຊຸມຄະການກາຍຄາງພັນການເຫດບາດ (ກ.ທ.) ກວ້າງທີ
๗/๒๕๕๘ ເມື່ອວັນທີ ๒๕ ມິນາคม ๒๕๕๘

สำเนาຫຼືກຫ້ອງ

“ນາຍເກມສູງພັນ ແກ່ລ່າສັກ້າ”
ຜິດກາ

๓.๖ แนวทางปฏิบัติกรณีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติชี้มูลความผิด
วินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น

เรื่องเติม

สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ.ด. มีหนังสือ ที่ นท ๐๘๐๙.๒/๒๐๒๖ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๗ ถึงประธาน ก.จ.จ., ก.ท.จ. และ ก.อ.บ.ด. จังหวัด ทุกจังหวัด ขอให้ออกบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยเคร่งครัด สรุปความได้ว่า “ให้ออกบัญชีตามมติ ครม. เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๗ กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลภายใต้ ๓๐ วัน-นับแต่วันที่ได้รับเรื่องและให้ส่งส่วนราชการสั่งลงโทษทางวินัยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันออกคำสั่งตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อเห็นใจจริง

๑. คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๖๒ สรุปความได้ว่า อ่านจากหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการได้ส่วนและวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐(๓) เพื่อดำเนินการต่อไปตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฯ เมื่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ได้ส่วนและวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ซึ่งเป็นอันยุติ ดังนั้น องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จึงไม่อาจพิจารณาเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยดังแล้วให้เป็นประการอื่นได้อีก

๒. ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขคดีที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๖๘ เพิกถอนคำสั่งรอบที่ดินที่ลงโฆษณาให้เป็นข้าราชการกรณีที่ตนออกจากราชการ ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบของทางราชการ မติคณะกรรมการหรืออนไบของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงฐานรายงานเท็จเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานเป็นผู้ประพฤติช้าอย่างร้ายแรงตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๖ วรรคสาม มาตรา ๔๕ วรรคสอง มาตรา ๔๓ วรรคสอง และมาตรา ๔๔ วรรคสอง สรุปความได้ sama ประเด็น ดังนี้

ประเด็นแรก ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๐(๓) และ พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๑๙(๓) ข้อก่อส่วนหาท่อญ่าอ่านจากในการได้ส่วนและชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หมายถึงเฉพาะการกระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ การกระทำการความผิดที่อ ค า น า น า ห ร า ช า ก า ร แต่ไม่ได้กระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม โดยความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เป็นมูลความผิดทางอาญา ส่วนความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเป็นความผิดทางวินัย ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอำนาจได้ส่วนและชี้มูลความผิดทางวินัย ได้อ่อนหabe ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

ประเด็นที่สอง กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่วนและชี้มูลความผิดผู้พ้องคดีฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเมื่อผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีต้องพิจารณาโทษตาม ส่วนความผิดอื่นอีกฐานที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดผู้พ้องคดีตั้งนี้ เป็นการกระทำที่ไม่มีอำนาจตามกฎหมายและไม่มีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีตามนัยพ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ผู้ถูกฟ้องคดีต้องแจ้งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อให้ผู้พ้องคดีได้รับทราบข้อเท็จจริงและมีโอกาสเข้าแจงและนำเสนอสืบแก้ข้อกล่าวหา ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับความยุติธรรมไปแล้ว คดีออกจากราชการในความผิดฐานอื่น โดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นทำการสอบสวนอย่างคดคดีทางวินัย ลงโทษให้ผู้พ้องคดีออกจากราชการจึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ประเด็นสุดท้าย พฤติกรรมของผู้ถูกฟ้องคดีตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.ชี้มูลความผิดฐาน (ที่ถูกฟ้องคดีต่อหน้าที่ราชการหรือไม่) ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาวินิจฉัยว่าพฤติกรรมของผู้ฟ้องคดี ซึ่งคือร่างกายในรายงานการได้ส่วนข้อเท็จจริง ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ร่วมกระทำการความผิดเกี่ยวกับการออกโฉนด ประกอบกับไม่

ปรากฏข้อเท็จจริงที่ทำให้เขื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีจะหรือมีเจตนากระทำการหรือละเว้นไม่กระทำการโดยมิชอบด้วยกฎหมายเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้สำหรับตนเอง หรือผู้อื่นอันข้องคดีประกอบความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเมื่อได้รับเชิญแล้วว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการในความผิดฐานอื้นไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๓. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ซึ่งกรรมการที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในเรื่องความผิดทางวินัย ตามข่าวสำเนาลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๘ สรุปความได้ส่วนประดิษฐ์ ดังนี้

ประเด็นแรก คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญและใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐(๓) และพ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๙(๓) บัญญัติให้มีอำนาจหน้าที่ให้ส่วนและวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติ กระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำการความผิดต่อตัวแทนหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตัวแทนหน้าที่ในการยุติธรรม ซึ่งคำว่า "วินิจฉัย" หมายถึง ตัดสิน ชี้ขาด ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจให้ส่วนและวินิจฉัยชี้ขาดความผิดข้างต้น การที่ศาลปกครอง สูงสุดวินิจฉัยตามนัยคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๓๐๗๖/๒๕๕๘ ประเด็นที่สอง จึงเป็นการ วินิจฉัยก้าวล่วงอำนาจหน้าที่และการใช้คุณพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๓ วรรคสอง บัญญัติว่า อำนาจศาลปกครองไม่รวมถึงการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญขององค์กรตามรัฐธรรมนูญนั้น

ประเด็นที่สอง การที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำวินิจฉัยตามนัยคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๓๐๗๖/๒๕๕๘ ประเด็นที่หนึ่ง นั้น เห็นว่า คำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดคลัดเคลื่อนกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ คำว่า "ทุจริตต่อหน้าที่" ตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ หมายความว่า "ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติกรรมที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยตนเองหรือผู้อื่น" ซึ่งมิใช่ความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการแต่เป็นมูลความผิดทางอาญา อันเป็นการนำ นิยามคำว่า "ทุจริตต่อหน้าที่" นานาญญัติไว้เป็นองค์ประกอบความผิดและมิโทษทางอาญา อีกทั้งตามบทบัญญัติ ดังกล่าวไม่ได้บัญญัติว่าความผิดตามนัย พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๙(๓) เป็นความผิดอาญาเท่านั้น ซึ่งอาจเป็นความผิดทางอาญาและความผิดทางวินัยด้วยก็ได้

ประเด็นที่สาม เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อสวนกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิด ตามนัย พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๙(๓) แล้ว มาตรา ๔๒ กำหนดว่า ถ้ามีมูลความผิดทางวินัยให้ดำเนินการตามมาตรา ๔๒ หรือถ้ามีมูลความผิดทางอาญาให้ดำเนินการตามมาตรา ๔๗ เห็นได้เป็นการแยก กระบวนการดำเนินการทางวินัยและทางอาญาต่างหากจากกัน โดยมิได้กำหนดให้ต้องมีมูลความผิดทางอาญาก่อนแล้ว จึงสามารถดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ อีกทั้งตามมาตรา ๔๒ (๑) ก็มิได้บัญญัติว่าจะต้องมีมูลความผิดทางวินัยฐาน ทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น มาตรา ๔๒ ได้บัญญัติว่า "ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพิจารณ์แห่งการกระทำความผิดแล้วมิได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำการผิดวินัย..." อันแสดงให้เห็นว่า หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาแล้วเชี้ยวว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีมูลความผิดทางวินัยฐาน ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่หากปรากฏว่ามีมูลความผิดทางวินัยฐานอื้นแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจ วินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยในฐานความผิดอื้นตามมาตรา ๔๒ ได้ ซึ่งคณะกรรมการกรุงเทพฯ (เรื่องเสร็จที่ ๑๕๘/๒๕๕๑) ได้รับเชิญว่า "มูลความผิดทางวินัยตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญ มิได้มีความหมายเฉพาะความผิดฐาน ทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น" และศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ต้องคดีแทนที่ทางการมีองค์คดีหมายเรียกที่ คดีที่ ๑๕๘/๒๕๕๑ พิพากษารุป่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดฐานประมาทเดื่อในหน้าที่ราชการ (ไม่ใช่ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ) เป็นการกระทำโดยชอบด้วย

โดยที่คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดส่งผลกระหน่ต่อการบังคับใช้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการทุจริต อีกทั้งยังเป็นปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยอาชญากรรมที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ที่ประชุมจึงมีมติให้ดำเนินการดังนี้

๑) เสนอเรื่องให้คณะกรรมการรัฐธรรมนูญพิจารณาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยข้อหาในเรื่องดังกล่าวตามมาตรา ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙

๒) ให้ยื่นคำขอให้ศาลปกครองพิจารณาพิพากษากลับหรือมีคำสั่งซึ่งภาคติดังกล่าวใหม่ตามมาตรา ๗๕ แห่ง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ข้อพิจารณา

อ. ก.จ.มาตรฐานวินัย และ อ.ก.อนค.มาตรฐานวินัย ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๙ และ อ.ก.ท.มาตรฐานวินัย ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๙ พิจารณาแล้วมีมติเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว ดังนี้

๑. เห็นควรหารือแนวทางปฏิบัติต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒. เห็นว่า พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๙ บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเพื่อส่วนและวินิจฉัยเกี่ยวกับกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำการทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อคำแทนผู้หน้าที่ในการบุคคลนั้น หรือความผิดที่เกี่ยวข้อง เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่วนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าผู้ใดได้กระทำการทำความผิด วินัยให้ประรานกรรมการส่องรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชา และให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย อีกและให้ส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันบังแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๔ มาตรา ๑๙ (๔) มาตรา ๓๑ (๑) มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ประกอบกับศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๒/๒๕๔๙ ว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ได้ส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ซึ่งเป็นอันยุติ องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จึงไม่อาจพิจารณาเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยให้เป็นประการอื่นได้อีก และคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีความเห็นตามบันทึกความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีจ ที่ ๑๔/๒๕๔๑ สรุปความได้ว่า มูลความผิดทางวินัยตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๙ ไม่ได้หมายความแต่เฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น และ คณ. ได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ให้กระทรวง ทบวง กรม ถือปฏิบัติตามความเห็นในทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกา และมติ คณ.เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ให้ถือปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยเคร่งครัด ส่วนคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดมีผลผูกพันเฉพาะคู่กรณีตามมาตรา ๓๐ แห่ง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เท่านั้น เมื่อกรณีดังกล่าวซึ่งไม่มีแนวทางปฏิบัติเป็นอย่างอื่น การพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูล จึงต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๙ คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ และมติ คณ. ตลอดจนความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่เกี่ยวข้องซึ่งด้าน

ข้อเสนอ

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

มติที่ประชุม เห็นชอบความที่ อ.ก.ท.มาตรฐานวินัย เสนอ

สำเนาอย่างทั่วไป

(นายเศรษฐพงศ์ แหล่งสกhan)
ปลัดกร

เอกสารประกอบการพิจารณาหารือที่ ๓.๒

ข้อกฎหมาย

๑. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการบังคับและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

“ทุจริตคืออันมี” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติกรรมที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยรับ屯เงินหรือผู้อื่น”

มาตรา ๗๙ วรรคหนึ่ง “คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้...

(๒) ได้ส่วนและวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่นซึ่งมิใช่บุคคลตาม (๖) หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดังเดียบุริหาระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกองร้าวรายผิดปกติกระทำการความผิดฐานทุจริตคือหน้าที่หรือกระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำการความผิดกับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งกล่าว หรือกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือที่กระทำการความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการด้วย ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๘๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่วนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาใดในมูลนี้ได้ข้อกล่าวหาที่มูลนี้เป็นอันตกไป ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามูลความผิดให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามูลความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการตามมาตรา ๘๒

มาตรา ๘๒ วรรคสอง “ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติกรรมแห่งการกระทำการความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำการความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบทรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาหนึ่น ๆ แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๘๓ เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่งและวรรคสามแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาลงโทษทางวินัยในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องและให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนส่งสำเนาค้ำสั่งลงโทษดังกล่าวไว้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง

๒. พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๗๐ คำพิพากษาศาลมปกครองให้ผูกพันคู่กรณีที่จะต้องปฏิบัติตามคำบังคับฉบับแต่วันที่กำหนดในคำพิพากษานั้นถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขลับหรืองดเสีย

ในการนี้ที่เป็นคำพิพากษาของศาลปกครองขั้นต้น ให้รองการปฏิบัติตามคำบังคับไว้จนกว่าจะพ้นระยะเวลาการอุทธรณ์ หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์ให้รอการบังคับคดีไว้จนกว่าจะถึงที่สุด

๓. หนังสือกรรมเลขอธิการคณะรัฐมนตรี ที่ น.๓๓๓๐/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๗ สรุปความได้ว่า “กรม เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ มีมติว่า เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงที่สูงมากเป็นประการใดแล้ว โดยปกติให้เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น”

๔. บันทึกความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๕๕/๒๕๔๕ สรุปความได้ว่า “การดำเนินการทางวินัยกรณี คณะกรรมการ ป.ป.ช. มูลความผิด ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาโทษตามย. พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฯ ส่วนการดำเนินการเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยจะต้องดำเนินการอย่างไรต่อไป พ.ร.บ.ประกอบ

รัฐธรรมนูญฯ มีได้กำหนดไว้ จึงต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน) กล่าวคือ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงผู้บังคับบัญชาอยู่ในอำนาจที่จะสั่งลงโทษทางวินัยตามฐานที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด แต่ถ้าเป็นกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาอยู่ไม่มีอำนาจที่จะสั่งลงโทษทางวินัยได้โดยตรง แต่ต้องเสนอ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวงแล้วแต่กรณี พิจารณา mimic ก่อนผู้บังคับบัญชาจึงต้องดำเนินการตามดังนั้น แล้วส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ”

๔. บันทึกความเห็นคณะกรรมการคุยปฏิภาณ เรื่องเสร็จที่ ๑๕๔/๒๕๕๑ สรุปความได้ว่า “การที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐมีมูลความผิดทางวินัยหรือมูลความผิดทางอาญา นั้น จะต้อง ปรากฏว่ามีมูลความผิดตามคำกล่าวหาที่อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่บัญญัติไว้ใน พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๑๙(๓) ซึ่งมูลความผิดทางวินัย หมายถึง ความผิดทางวินัยที่เกิดจาก ข้อเท็จจริงที่ได้จากการได้ส่วนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่วนการพิจารณาว่าการกระทำนั้นมีมูลความผิดทาง วินัยดังท่องพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาตน ๆ ว่า หากได้กำหนดให้การกระทำการ ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ การกระทำการความผิดต่อตัวแทนหน้าที่ราชการ และการกระทำการความผิดต่อ ตัวแทนหน้าที่ในการยุติธรรม เป็นความผิดทางวินัยด้วยแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาต้องมีความผิดทางวินัยด้วย ตั้งนั้น มูล ความผิดทางวินัยตามพ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฯ จึงไปได้หมายความแต่เฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ เท่านั้น”

สำเนาดูด้วย

(นายเกรียงไกร แหล่งสกาว)
นิติกร

ราชบัณฑิ化ราษฎร์ ๔ เสือง อิน្យ (ต้าม)
- ไม้ม

ເຄີຍປະຫວຸມເວລາ ອັດຕະນະ

ผู้บันทึกรายงานการประชุม

(นายศิริวัฒน์ บุปผาเจริญ)

ຮ.ນ.ພ.ສ.ເວົາວ່າດ້ວຍນິຫາງງານບຸກຄລຫ້ອງດິນ
ຜູ້ຂ່າຍເລີກບຸກການ ດ.ກ.

(นายวันชัย จันทร์พร)

ମୋ.ସୁଖ.ପାତ୍ର

ជំងឺសាយលេខាបុរាណ ៩.៨

ផ្សេទរវចនាយករាជការជាភី

(นายชัยวัฒน์ ชีบโกสุม)

รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขานุการ ก.ท.

สำเนาถูกต้อง

(นายเกรียงศรี แหล่งสกัด)
นิติกร

รายงานการประชุม

คณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล
ครั้งที่ ๔/๒๕๖๘

วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๘ เวลา ๑๓.๓๐ น.
ณ ห้องประชุม ๕๕๐๑ อาคาร ๕ ชั้น ๕ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ผู้มาประชุม

ล. นามสกุล	นำกบุญ	รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย	ประธานที่ประชุม
๑. นายวิสูตร	ประศิริธีศิริวงศ์	เลขานุการ ก.พ.	กรรมการ
๒. นายจันทร์	จักรพาก	อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	กรรมการ
๓. น.ส.ເມກວຸນ	วิริยาภรณ์	แทนอธิบดีกรมบัญชีกลาง	กรรมการ
๔. นายสาโรช	คึกนาดย์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๕. นายชวัชชัย	พักอังกูร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๖. นายอัษฎาภรณ์	ปานิกบุตร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๗. นายพิษณุ	พรหมจริย์	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๘. นายพิชัย	นาวนภาคร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๙. นายสนั่น	สายสุนทร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๐. นายนพดล	แก้วสุก้อน	นายก อบต.อ้อมเกร็ด	กรรมการ
๑๑. นายวิรศักดิ์	ชาติชา	นายก อบต. คลองสาม	กรรมการ
๑๒. นายภาณุรุษ	บุญพรหม	นายก อบต.พาสิงห์	กรรมการ
๑๓. นายเชื้อ	อันจิตา	ปลัด อบต.เข้าพระ	กรรมการ
๑๔. นายพัศกร	ไอย้อย	ปลัด อบต.บางพลีใหญ่	กรรมการ
๑๕. นายทรงศักดิ์	โอะจะลัง	ปลัด อบต.อากา	กรรมการ
๑๖. นายวันชัย	จันทร์พร	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบทรัพยากรบือหางานบุคคล ส่วนท้องถิ่น	ผู้ช่วยเลขานุการ
๑๗. นายศิริวัฒน์	บุปนาเจริญ	รักษาการผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการบริหาร งานบุคคลท้องถิ่น	ผู้ช่วยเลขานุการ

สำเนาถูกต้อง

ผู้ไม่มาประชุม

๑. นายอดุษฎา	บุญราช	ปลัดกระทรวงมหาดไทย
๒. นายธรรมศักดิ์	สัมพันธ์สันติぐล	แทนผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

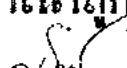
(นายเศรษฐพงศ์ แหล่งสหัสาน)

ติดต่อพิเศษ
ติดราชกิจ

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑.	นายประวิทย์	เบรื่องการ	พอ.สมอ.สบ.บด.
๒.	พ.อ.อ.ชนินทร์	รามณี	พอ.สบม.สบ.บด.
๓.	นายธรรมนูญ	ศรีวรรธนะ	พอ.ส่วนวิจัยฯ สานักงาน ก.ด.
๔.	นายจิรพัฒน์	น้อยเพ็ง	สมบ. สบ.บด.
๕.	น.ส.ผ่องพรรณ	มุขะยะโภคยา	สมบ. สบ.บด.
๖.	นายปันสือศักดิ์	สุนทร	สมบ. สบ.บด.
๗.	น.ส.บูรณี	แพรวโรจน์	สมบ. สบ.บด.
๘.	น.ส.อัจฉราภรณ์	อนุสุเรนทร์	สมบ. สบ.บด.
๙.	น.ส.กัญญา	อุริยวงศ์	สมบ. สบ.บด.
๑๐.	น.ส.มะลิวัลย์	จิตร์อารุณ	สมบ. สบ.บด.
๑๑.	นายไก่หลัก	รัตนสุนทร	สมบ. สบ.บด.
๑๒.	น.ส.เสาวณีย์	นิรมลรัตน์	สมบ. สบ.บด.
๑๓.	น.ส.นิควรรณ	บัวเยี้ยม	สมบ. สบ.บด.
๑๔.	ว่าที่ ร.ต.พสิษฐ์	ໄลสุวรรณชาติ	สมบ. สบ.บด.
๑๕.	น.ส.ณิชาภัทร	ชวัญแก้ว	สมบ. สบ.บด.
๑๖.	นายครรชิต	เพ็มลากา	สสบ.สบ.บด.
๑๗.	นายแสงจันทร์	ดวงระหัว	สมอ.สบ.บด.
๑๘.	นายเกรียงชูพงศ์	แทกลางสะท้าน	สมอ.สบ.บด.
๑๙.	น.ส.ทัดดาว	บุญสาย	สมอ.สบ.บด.
๒๐.	นายปิยะ	คงกัน	สบม. สบ.บด.
๒๑.	น.ส.มนีจันทร์	ໂຄตรบรรเทา	สบศ.สบ.บด.
๒๒.	นายนิพนธ์	คงกาญจน์	บห.สบ.บด.
๒๓.	นายคงศักดิ์	ໂທຈັນ	บห.สบ.บด.
๒๔.	นายสันติ	วงศ์จรัสสวัสดิ์	สานักงาน ก.ด.
๒๕.	น.ส.วิษฎา	ลงวนเสริมศรี	สานักงาน ก.ด.
๒๖.	น.ส.มาชฤกัญญา	ทุ่มพงษ์	สานักงาน ก.พ.
๒๗.	น.ส.ชลักษณ์	แคนสังข์	สมาคมพนักงานเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

- เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๓๐ น.
- นายสุรชัย มากบุญ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ประธานการประชุม

สำเนาอย่างที่สอง

 (นายเกรียงชูพงศ์ แทกลางสะท้าน
บดีกร)

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
 ๑. ในเดือนนี้จะมีการพิจารณาเริ่มกันทั้ง ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. คือ
 ๑.๑ การกำหนดค่าແທນ່ງຮະດັບປະຊານກຽມການສອບສານນາຄຣຫານກ້າວໄປ
 ເຖິງກັນ
 ວິນຍີແລະການຮັກຈາວິນຍີ ແລະການຕໍາເນີນການທາງວິນຍີ ພ.ສ. ๖๕๕๘ ຊົ່ວໂມງ
 ๑.๒ ແນວທາງປະບົບຕິດກົນທີ່ຄະນະກຽມການບັນດາແລະປະກາບການທຸງໃຈແຫ່ງຫາດີ
 ຂຶ້ນຄວາມຜິດວິນຍີພັນການສ່ວນທ້ອງດີນ

มติที่ประชุม ทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

เรื่องเดิม

ຄະນະກຽມການກາລາງພັນການສ່ວນຕໍ່ບະລຸ (ກ.อบຕ.) ໄດ້ປະຊຸມຄວັງທີ່ ๓/๖๕๕๘ ມື້ວັນທີ
 ๒๔ ມິຖຸນາມ ๖๕๕๘ ໃນ ທ້ອງປະຊຸມ ๕๕๐๑ ອາຄານ ៥ ຂັ້ນ ກຽມສ່າງສ່ຽນການປັກຄອງທ້ອງດີນ

ຂ້ອຍທີ່ຈະຮັງ

ຜ່າຍເຫັນວຸດກາරາ ໄດ້ຈັດສ່າງรายงานການປະຊຸມດັ່ງກ່າວໄຫ້ຄະນະກຽມການກາລາງ
 ພັນການສ່ວນຕໍ່ບະລຸ (ກ.อบຕ.) ໄດ້ຄວາມສອບພິຈາລະນາແກ່ໄຂປັບປຸງກ່າວໜ້າແລ້ວ ໂດຍຫອໄຫ້ແກ້ໄຂແຂວະເຈົ້າກັບໄຟ້ຜ່າຍເຫັນວຸດ
 ສິ່ງປະກຸງກ່າວ ໄນມີກ່າວ່າມີຜູ້ໄດ້ແຈ້ງຂອງແກ້ໄຂຮ່າງຈາກການປະຊຸມເຕືອຢ່າງໄດ້

ຂ້ອຍເຄີຍ

ຈັດສ່າງຫຼັງນີ້ປະຊຸມເພື່ອໂປຣມືຈາລາຍນິຍາຮັບຮ່າງຈາກການປະຊຸມ

ມติที่ประชุม ຮັບຮ່າງຈາກການປະຊຸມຄະນະກຽມການກາລາງພັນການສ່ວນຕໍ່ບະລຸ
 (ກ.อบຕ.) ຄວັງທີ່ ๓/๖๕๕๘ ມື້ວັນທີ ๒๔ ມິຖຸນາມ ๖๕๕๘

ສໍາເນົາດູກຕ້ອງ

(นายເກրەງຫຼັກພັງສີ ແກ່ລ່າງສ້າງ)
 ປິດກຳ

**๓.๒ แนวทางปฏิบัติกรณีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติชี้มูลความผิด
วินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น**

เรื่องเดิม

สำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อ.บ. มีหนังสือ ที่ มหา ๐๘๐๙๖/ว ๖๐๖๖ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๗ แจ้งประธาน ก.จ.จ., ก.ท.จ. และ ก.อ.บ.ด. จังหวัด ทุกจังหวัด ขอให้ถือปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยเคร่งครัด สรุปความได้ว่า “ให้ถือปฏิบัติความต้องรู้ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโทษทางวินัย ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลภายใต้ ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องและให้ส่งสำเนาค้ำสั่งลงโทษทางวินัยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายใน ๓๕ วัน นับแต่วันออกคำสั่งตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒”

ข้อเท็จจริง

๑. คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒/๒๕๔๘ สรุปความได้ว่า อ่านหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในกรณีได้ส่วนและวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐(๓) เพื่อต่อเป็นการต่อไปตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฯ เมื่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ได้ส่วนและวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตต่อหน้าที่ซึ่งเป็นอันบุติดตั้งนั้น องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอยุทธมนัจฉิ่งไม่อาจพิจารณาเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. วินิจฉัยดังแล้วให้เป็นประการอื่นได้อีก

๒. ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๓๐๓๗/๒๕๔๘ เห็นชอบค้ำสั่งกรรมที่ดินที่ลงให้ไทยให้เข้าราชการที่ดินอกราษฎร์ ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ฐานปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายระหว่างประเทศของทางราชการ นัดคืนรัฐมนตรีหรือข้าราชการของทางราชการอันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงฐานรายงานเท็จเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงตาม พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๒ วรรคสาม มาตรา ๘๕ วรรคสอง มาตรา ๘๐ วรรคสอง และมาตรา ๘๘ วรรคสอง สรุปความได้ sama ประเด็น ดังนี้

ประเด็นแรก ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐(๓) และ พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๑๙(๓) ข้อก่อสlander ท่อสู่อ่านใจในการได้ส่วนและชี้มูลความผิดของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หมายถึงเฉพาะการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ การกระทำการทุจริตต่อตัวแทนหน้าที่ราชการ และการกระทำการทุจริตต่อตัวแทนหน้าที่ในการยุติธรรม โดยความผิดต่อตัวแทนหน้าที่ราชการ และความผิดต่อตัวแทนหน้าที่ในการยุติธรรม เป็นมูลความผิดทางอาญา ส่วนความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเป็นความผิดทางวินัย ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีอ่านใจได้ส่วนและชี้มูลคดีไปแล้วโดยไม่ใช้พำนัชทางความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

ประเด็นที่สอง กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่วนและชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีที่ศาลชั้นต้นที่รับฟังคดีที่ต้องพิจารณาโดยเคร่งครัด แหล่งที่มา ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีนั้น เป็นการกระทำที่ไม่มีอ่านใจตามกฎหมายและไม่มีผลผูกพันผู้ฟ้องคดีตามนัยพ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง ผู้ฟ้องคดีต้องแจ้งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อเท็จจริงและมีโอกาสชี้แจงและบ้าสืบแก้ข้อกล่าวหา ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีได้มีค้ำสั่งลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีคดีอกราษฎร์ในความผิดฐานอื่น โดยไม่แจ้งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขั้นทำการสอบสวนผู้ฟ้องคดีค้ำสั่งลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีอกราษฎร์เป็นค้ำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ประเด็นสุดท้าย หลักการของผู้ฟ้องคดีตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูล เป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือไม่ ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาวินิจฉัยว่า พฤติกรรมของผู้ฟ้องคดีตามที่ปรากฏในรายงานการได้ส่วนข้อเท็จจริง ไม่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ร่วมกระทำการทุจริตเกี่ยวกับการอกรโอนต ประกอบกับไม่

ปรากฏข้อเท็จจริงที่ทำให้เชื่อได้ว่าผู้พ้องคิดึงใจหรือมีเจตนากระทำการหรือละเว้นไม่กระทำการใด ๆ หรือร่วมมือกับผู้อื่นกระทำการหรือละเว้นไม่กระทำการโดยมิชอบด้วยกฎหมายเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้สำหรับตนเอง หรือผู้อื่นอันเข้าองค์ประกอบความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ และเมื่อได้รับจัดลั่วว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคิดึงคงโทษให้ผู้พ้องคิดึงจากการการในความผิดฐานอื่นไม่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคิดึงที่ลงโทษให้ผู้พ้องคิดึงจากการการจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๓. คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เขียนจดหมายถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในเรื่องความผิดทางวินัย ตามมาตรา ๑๘ มาตรา ๒๕๔๙ สรุปความได้สัมมติเด็น ดังนี้

ประเด็นแรก คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญและใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๓๐(๓) และพ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๗๙(๓) บัญญัติให้มีอำนาจหน้าที่ได้ส่วนและวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติ กระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ซึ่งคำว่า "วินิจฉัย" หมายถึง ตัดสิน ชี้ขาด ดังนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจได้ส่วนและวินิจฉัยชี้ขาดความผิดซึ่งดับ การที่ศาลปกครอง สูงสุดวินิจฉัยตามนัยคำพากษาศาลปกครองสูงสุดคือหมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘ ประเด็นที่สอง จึงเป็นการวินิจฉัยก้าวถ่วงอำนาจหน้าที่และการใช้คุณพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งตามรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๒๖๓ วรรคสอง บัญญัติว่า อำนาจศาลปกครองไม่รวมถึงการวินิจฉัยชี้ขาดขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นการใช้อำนาจโดยตรงตามรัฐธรรมนูญขององค์กรตามรัฐธรรมนูญนั้น

ประเด็นที่สอง การที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำวินิจฉัยตามนัยคำพากษาศาลปกครองสูงสุดคือ หมายเลขแดงที่ อ. ๑๐๓๗/๒๕๕๘ ประเด็นที่หนึ่ง นั้น เห็นว่า คำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดคือเดสก์อันกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ คำว่า "ทุจริตต่อหน้าที่" ตาม พ.ร.บ. ประกอบรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๔ หมายความว่า "ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติกรรมที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ทึ่งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายหรืออื่น" ซึ่งมิใช่ความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการแต่เป็นมูลความผิดทางอาญา อันเป็นการนำนิยามคำว่า "ทุจริตต่อหน้าที่" มาบัญญัติไว้เป็นองค์ประกอบความผิดและมีโทษทางอาญา อีกทั้งตามบัญญัติ ดังกล่าวไม่ได้บัญญัติว่าความผิดด้านนี้ พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๗๙(๓) เป็นไปได้ หมายความว่า ซึ่งอาจเป็นความผิดทางอาญาและความผิดทางวินัยด้วยก็ได้

ประเด็นที่สาม เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการได้ส่วนกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๗๙(๓) แล้ว มาตรา ๔๙ กำหนดว่า ถ้ามีมูลความผิดทางวินัยให้ดำเนินการตามมาตรา ๔๖ หรือดำเนินมูลความผิดทางอาญาให้ดำเนินการตามมาตรา ๔๗ เห็นได้เป็นการแยกกระบวนการดำเนินการทางวินัยและทางอาญาต่างหากจากกัน โดยมิได้กำหนดให้ต้องมีมูลความผิดทางอาญาก่อนแล้ว จึงสามารถดำเนินการทางวินัยต่อไปได้ อีกทั้งตามมาตรา ๔๙ (๑) กรณีได้บัญญัติว่าจะต้องมีมูลความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น มาตรา ๔๖ ได้บัญญัติว่า "ในกรณีมีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพิจารณ์แห่งการกระทำการความผิดแล้วมีมูลความผิดทางวินัยได้กระทำการผิดวินัย..." อันแสดงให้เห็นว่า หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาแล้วแม้จะเห็นว่าการกระทำการของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีมูลความผิดทางวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แต่หากปรากฏว่ามีมูลความผิดทางวินัยฐานอื่นแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ย่อมมีอำนาจวินิจฉัยชี้มูลความผิดทางวินัยในฐานความผิดอื่นตามมาตรา ๔๖ ได้ ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (เรื่องเสร็จที่ ๑๔๔/๒๕๕๐) ได้วินิจฉัยว่า "มูลความผิดทางวินัยตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฯ มิได้มีความหมายเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น" และศาลฎีกางแผนคดีอาญาของผู้ต้องดำเนินการเมื่อองค์คิดหมายเลขแดงที่ อ.๙/๒๕๕๒ พพากษาสรุปว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดฐานประมาทเสื่อมเสียในหน้าที่ราชการ (ไม่ใช่ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ) เป็นการกระทำโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

โดยที่คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดส่งผลกระทำต่อการบังคับใช้กฎหมายป้องกันและปราบปรามการทุจริต อีกทั้งยังเป็นปัญหาเกี่ยวกับการวินิจฉัยอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ที่ประชุมจึงมีมติให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) เสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยข้อหาดในเรื่องดังกล่าวตาม มาตรา ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙

(๒) ให้ยื่นคำขอให้ศาลปกครองพิจารณาพิพากษารื้อเมื่อคำสั่งข้อหาดดีดังกล่าวไว้ตามมาตรา ๗๕ แห่ง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อพิจารณา

อ.ก.จ.มาตรฐานวินัย และ อ.ก.อบต.มาตรฐานวินัย ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๙ และ อ.ก.ท.มาตรฐานวินัย ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๙ พิจารณาแล้วมีมติเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว ดังนี้

๑. เห็นควรหารือแนวทางปฏิบัติต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา

๒. เห็นว่า พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจได้ส่วนและวินิจฉัยเกี่ยวกับกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติ กระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำการทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้อง เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ทราบข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าผู้ใดได้กระทำการความผิด วินัยให้ประ诞นกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชา และให้ผู้บังคับบัญชา พิจารณาโทษทางวินัยตามความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย อีกและให้ส่งสำเนาคำสั่งลงโทษในให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ออกคำสั่ง ทั้งนี้ ตาม บัญญามาตรา ๕ มาตรา ๗๙ (๕) มาตรา ๙๑ (๑) มาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๗ ประกอบกับศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ ๒/๒๕๔๖ ว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ได้ส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ซึ่งเป็นอันยุติ องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์จึงไม่อาจพิจารณาเปลี่ยนแปลงฐานความผิดทางวินัยให้เป็น ประการอื่นได้อีก และคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีความเห็นตามบันทึกความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จ ที่ ๑๕๘/๒๕๔๙ สรุปความได้ว่า มุตความผิดทางวินัยตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๖ ไม่ได้หมายความแต่เฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เท่านั้น และ คณ. ได้มี มติเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ ให้กระทรวง หัวหน้า กรม ถือปฏิบัติตามความเห็นในทางกฎหมายของ คณะกรรมการกฤษฎีกา และมติ คณ.เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๗ ให้ถือปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่า ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยเคร่งครัด ส่วนคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดมีผลผูกพัน เอกสารคู่กรณีตามมาตรา ๗๐ แห่ง พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๖ เท่านั้น เมื่อ กรณีดังกล่าวยังไม่มีแนวทางปฏิบัติเป็นอย่างอื่น การพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมูล จึงต้องงปฏิบัติตาม พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๖ คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ และมติ คณ. ตลอดจนความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่เกี่ยวข้องข้างต้น

ข้อเสนอ

จึงเสนอที่ประชุมเพื่อโปรดพิจารณา

มติที่ประชุม เห็นชอบความที่ อ.ก.อบต.มาตรฐานวินัย เสนอ

สำเนาดูกดต้อง

(นายเกรียงพงศ์ แหล่งสกัด)

ผู้ดูแล

เอกสารประกอบการพิจารณาภาระที่ ๓.๒

ข้อกฎหมาย

๑. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๗
มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติกรรมที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ หันนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น”

มาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง “คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้...

(๒) ให้ส่วนและวินิจฉัยว่าผู้ด้วยอำนาจตำแหน่งทางการเมืองอื่นซึ่งมีบุคคลตาม (๑) หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดังแต่ผู้บริหารระดับสูงหรือข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งดังผู้อำนวยการกองรัฐฯรายผิดปกติกระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมหรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน รวมทั้งดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือข้าราชการในระดับต่ำกว่าที่ร่วมกระทำการความผิดกับผู้ด้วยอำนาจตำแหน่งดังกล่าว หรือกับผู้ด้วยอำนาจตำแหน่งทางการเมือง หรือที่กระทำการความผิดในลักษณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการด้วย ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๘๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่วนข้อเท็จจริงแล้วมีตัวชี้อกล่าวหาโดยมีบุคคลให้ข้อกล่าวหาดังนี้เป็นอันตกไป ข้อกล่าวหาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีบุคคลความผิดให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามีบุคคลความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๒

มาตรา ๙๒ วรรคสอง “ในกรณีมีบุคคลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติกรรมแห่งการกระทำการความผิดแล้วมีตัวผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำการความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งกอตตอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในกรณีพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำเนาของการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาดัง ๑ แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๘๓ เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่งและตรวจสอบแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งกอตตอนพิจารณาลงโทษภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องและให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งกอตตอนส่งสำเนาคำสั่งลงโทษดังกล่าวไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้านาทีที่ห้านาที ออกคำสั่ง

๒. ห.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๗

มาตรา ๗๐ ค่าพิพากษาศาลปกครองให้ผูกพันคู่กรณีที่จะต้องปฏิบัติตามหมายกำหนดหนี้ (นิติกร)
กำหนดในค่าพิพากษาจนถึงวันที่ค่าพิพากษานั้นถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขลับหรือลงเสีย

ในการนี้ที่เป็นค่าพิพากษาของศาลปกครองขั้นต้น ให้ร้อการปฏิบัติตามคำบังคับไว้จนกว่าจะพ้นระยะเวลาการอุทธรณ์ หรือในกรณีที่มีการอุทธรณ์ให้ร้อการบังคับคดีไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

๓. หนังสือกรมเลขที่การคณะรัฐมนตรี ที่ น.๑๑๑๑๐/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๔๗ สรุปความได้ว่า “ครม. เมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ มีมติว่า เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นในทางกฎหมายเป็นประการใดแล้ว โดยปกติให้เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น”

๔. บันทึกความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเครื่องที่ ๕๙/๒๕๔๗ สรุปความได้ว่า “การดำเนินการทางวินัยกรณี คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่มูลความผิด ผู้บังคับบัญชาต้องพิจารณาโทษตามนัย พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญ ส่วนการดำเนินการเกี่ยวกับการลงโทษทางวินัยจะต้องดำเนินการอย่างไรต่อไป พ.ร.บ.ประกอบ

รัฐธรรมนูญฯ มิได้กำหนดให้ จึงต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน) กล่าวคือ ด้วยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงผู้บังคับบัญชาอยู่ในอำนาจที่จะสั่งลงโทษทางวินัยตามฐานที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีความผิด แต่ถ้าเป็นกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาอยู่ในอำนาจที่จะสั่งลงโทษทางวินัยได้โดยตรง แต่ต้องเสนอ อ.ก.พ.จังหวัด อ.ก.พ.กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวงแล้วแต่กรณี พิจารณาอนุมิติก่อนผู้บังคับบัญชาจึงต้องดำเนินการตามมตินี้ แล้วส่งสำเนาคำสั่งลงโทษไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช."

๕. บันทึกความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเรื่องที่ ๑๕๔/๒๕๕๗ สรุปความได้ว่า "การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐมีมูลความผิดทางวินัยหรือมูลความผิดทางอาญา นั้น จะต้องปรากฏว่ามีมูลความผิดตามศักดิ์ล่วงหาที่อยู่ในขอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่บัญญัตไว้ใน พ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๑๙(๓) ซึ่งมีความผิดทางวินัย หมายถึง ความผิดทางวินัยที่เกิดจากข้อเท็จจริงที่ได้จากการได้ส่วน益ของจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่วนการพิจารณาว่าการท่านมีมูลความผิดทางวินัยดังที่จารณาตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหานั้น ๆ ว่า หากได้กำหนดให้การกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ การกระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และการกระทำการความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม เป็นความผิดทางวินัยด้วยแล้ว ผู้ถูกกล่าวหาต้องมีความผิดทางวินัยด้วย ดังนั้น มูลความผิดทางวินัยตามพ.ร.บ.ประกอบรัฐธรรมนูญฯ จึงไม่ได้หมายความแต่เฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ท่านนั้น"

สำเนาดูแล้ว
~

(นายเกรียงไกร แหล่งสกanner)
นิติกร

๔.๑ การสอบทานความคืบหน้าการปรับค่าตอบแทนของผู้บริหารห้องถิน
ฝ่ายเลขานุการซึ่งว่าจะนี้อยู่ในระหว่างทราบรวมข้อมูลเพื่อกำหนดอัตรา
ค่าตอบแทนที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

๔.๒ การสอบทานการค่าเบินการเดียวกับการจัดสอบแข่งขันในระหว่างการใช้มาตรการ
รองไปริเว็บเป็นการชั่วคราว

ฝ่ายเลขานุการซึ่งเจ้า กรณีดังกล่าว หาก อปท. ได้มีเหตุผลความจำเป็นจะ
ค่าเบินการจัดสอบแข่งขันก็ให้ค่าเบินการรายงานข้อเท็จจริงไปที่ ก.จังหวัด เพื่อพิจารณาตรวจสอบ หากตรวจสอบ
แล้วไม่ปรากฏว่ามีการส่อไปในทางทุจริตหรือกระบวนการค่าเบินการเป็นไปตามประมวลกฎหมายและเงื่อนไข^{ใน}
ของ ก.จังหวัด ให้รายงานมาที่ ก.จ.ก.ท. และ ก.อบต. และแต่กรณี เพื่อพิจารณาแจ้งต่อค่าเบินการต่อไปได้

มติที่ประชุม ทราบ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๐๐ น.

ผู้บันทึกรายงานการประชุม

(นายศิริวัฒน์ บุปผาเจริญ)
รก.ผชช.เฉพาะด้านบริหารงานบุคคลห้องถิน
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.อบต.

(นายวันชัย จันทร์พร)
ผอ.สน.บต.
ผู้ช่วยเลขานุการ ก.อบต.

ผู้ตรวจสอบรายงานการประชุม

(นายชัยวัฒน์ ชื่นโภสุ�)
รองอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิน
เลขานุการ ก.อบต.

สำเนาดูกดต้อง

(นายเกรียงไกร พหลสหัสman)
นิติกร